

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωστέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἐβδομηθήμεραι καὶ ἀγγελιαὶ καὶ ἀποκοπῆν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἄλλεπάλληλα παρέρχονται πρὸ ἡμῶν τὰ ἔτη καὶ εὐρίσκουσιν ἡμᾶς τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο καθήμενους καὶ ἀναμένοντες τὴν πλήρωσιν τῶν προαιωνίων πόθων τοῦ γένους. Μακρὰ διήλθομεν ἔτη προσδοκίας καὶ ἐν προσδοκίᾳ εἰσερχόμεθα καὶ εἰς τὸ σήμερον ἀργόμενον νέον ἔτος, εἶθε δὲ ἐν αὐτῷ νὰ τεθῇ τέρμα τῶν προσδοκιῶν, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πόθων τοῦ ἔθνους. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῶν ἐλπίδων ἄς ἀπενίσωμεν μετ' ἐλπίδος πρὸς τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, μόνος τοῦ ὀπίθου ἐστὶ ὁ ἄρτι ἀρχάμενος χρόνος. Θὰ εἰμεθα δυστυχεῖς ἂν ἐλογιζόμεθα τὴν Πατρίδα μας καὶ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν στείρας ἀμφοτέρωθεν εἰς γόνιμα εἰς μεγάλα ἔργα ἄς ἀγαπώμεν καὶ ταύτην καὶ ἐκείνην καὶ ἄς ἀναδειχθώμεν ἄλλα τέκνα ἀμφοτέρων, θύοντες καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην ἐν εὐκρινείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ. Ἀγαπώμεν τὴν Πατρίδα ἡμῶν, τὴν ἐκθρέψασαν ἡμᾶς καὶ κληροδοτήσασαν ἡμῖν ἐνδοξὸν ἱστορίαν καὶ ἐντιμὸν ὄνομα, ἀλλ' ἄς ἀγαπώμεν καὶ τὸν αἰῶνα ἐν ᾧ ζῶμεν, ὁστίς ἐστὶν αἰὼν προόδου καὶ δικαιοσύνης ἄς θεωρῶμεν καὶ τούτον Πατρίδα ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ, ὅπως θεωροῦμεν τὴν γῶραν ἡμῶν Πατρίδα ἐν τῇ καθολικῇ τῆς γῆς ἐκτάσει καὶ ἄς ὀνειροπωλήσωμεν σήμερον καὶ δι' ἐκείνον καὶ διὰ ταύτην μέγα μέλλον.

Ὁ «Φορολογούμενος» ἀφίνων εἰς ἄλλους γηραιότερους καὶ ἐγκρίτους συναδέλφους εἰς τὸν σταθμὸν τῆς σήμερον, ἐξ οὗ ἐπισκοπεῖται ἡ κινήτῃ εἰκὼν τῆς ἀκινήτου αἰωνιότητος καὶ νὰ φιλοσοφήσωσιν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος ἡμῶν, δὲν λησμονεῖ ὅμως ὅτι σήμερον εἶναι ἡμέρα εὐχῶν καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχεται τῷ διέποντι τὰς τύχας τῶν λαῶν ἵνα τὸ πολυπαθὲς ἔθνος ἡμῶν ἀποβῇ ἐν προσεχῇ μέλλοντι ἱκανὸν νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ προορισμὸν τοῦ καὶ νὰ πραγματοποιήτῃ τοὺς ἱερούς πόθους μιᾶς ὀλοκλήρου φυλῆς ἣτις ποτίσει αὐτοὺς μετὰ τὰ δάκρυα καὶ τὸ αἷμα πολλῶν γενεῶν ἐπὶ σειρὰν αἰῶνων.

Τὸ κοινὸν ἐνταῦθα διατελεῖ λίαν ἀποθαρρυσμένον ἐκ τῶν περὶ διαιτησίας ποικίλων εἰδήσεων· μέγιστος ἐστὶ κατ' αὐτὰς καὶ ἐνταῦθα ὁ κυκεὼν τῶν εἰδήσεων τούτων, προτρέπομεν ὅμως τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας νὰ μὴ δέχωνται πάντα τὰ διαδιδόμενα ὡς ἀληθῆ, ἰδίᾳ δὲ τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ἀπέναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς πίεσεως πρὸς ἀποδοχὴν τῆς διαιτησίας. Τὸ ζήτημα διατελεῖ ἤδη εἰς στάσιν ἣ-

τις δὲν ἐπιτρέπει ἀσφαλεῖς κρίσεις, πεπλανημένα δὲ τοιαῦτα συσκοτίζουν μᾶλλον ἀντὶ νὰ εἰσφωτίζουσι τὸ δημόσιον φρόνημα.

— Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐκτυπῶνται τὰ φύλλον ἡμῶν, οὐδεμίαν θετικωτέραν εἰδήσιν ἔχομεν ἐνταῦθα περὶ τῆς στάσεως εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ζήτημα τῆς διαιτησίας. Τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα ἀναγγέλλει μόνον ὅτι ὁ Γουρκικός τύπος συμβουλεύει τῇ Πύλῃ ὅπως ἀπορρίψῃ τὴν διαιτησίαν καὶ διδουσα προθεσίαν τῇ Ἑλλάδι πρὸς παραδοχὴν τῶν διὰ τῆς διακοινώσεως τῆς 31 Ὀκτωβρίου παραχωρουμένων χωρῶν, νὰ διακόψῃ μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην ἀμέσως τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξώσῃ τοὺς Ἕλληνας τοὺς πλουτίσαντας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Τουρκίας καὶ δοθούσης τὴν Ἑλλάδα.

— Δέξιον τοῦ δήμου ὧς γνωστὸν ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ διαπραγματεύεται πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τὴν συνομολογήσιν δανείου δημοτικοῦ ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐπὶ τῷ τέρμῳ ἵνα δι' αὐτῶν ἀποβῇ τὸ πρῶτον πιστωτικὴν τράπεζαν ἀντὶ τῆς ἀνάγκης καταβάλλει τὰ κινετὰ χρέη τοῦ δήμου, ἀνερχόμενα εἰς 350 χιλιάδας δραχμῶν καὶ ἐπιχειρήσῃ δημοτικὰ ἔργα ἀναπόσεικτα. Οἱ ὅροι τοῦ νέου τούτου δανείου δὲν ἐγένοντο εἰσέτι ἱκανῶς γνωστοὶ εἰς τὸ κοινόν, ἐξ ὧν δ' ἡμεῖς ἐδυνήθημεν νὰ πληροφορηθώμεν τὸ δάνειον λαμβάνει ὁ δῆμος ἐπὶ τόκῳ 7% καὶ ἐν χρεωλύσιον, ὑπεργυῖα δὲ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανειστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ τελωνείου δημοτικὴν πρόσδοσον, καὶ ἐξοφλεῖ εἰς τριάκοντα ἔτη. Τὸ νέον τούτο δάνειον συνομολογούμενον ὑπὸ προθεσίαν μακροτέρων τοῦ πρὸς τὴν Πιστωτικὴν τράπεζαν ὀφειλομένου, καθιστᾷ αὐτὸ ἥτιον ἐπαχθές, καὶ δ' ὅλον ὅτι προσπορίζει τῷ δήμῳ μεγαλύτερον λημματικὸν ποσόν πρὸς πληρωμὴν τόκου καὶ χρεωμυσίου δὲν ἀπαιτεῖ πλείωτερα τοῦ ὑφισταμένου κανέλου. Ἡ οὖν καὶ σήμερον ὁ δῆμος πρὸς ἐξοφλήσιν τοῦ πρὸς τὴν Πιστωτικὴν δανείου καταβάλλει 250 χιλ. δραχμῶν ἐτησίως, καὶ διὰ τὸ νέον δάνειον, ὅπερ εἶναι ἀνώτερον, τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἐτησίως ποσὸν καὶ ἴσως κατὶ τι ἕλαττον. Ἡ μακροτέρα προθεσίμια καθιστᾷ τὰς ἐτησίαις δόσεις μικροτέρας ἐν τῷ παρόντι, ἐπιβαρύνουσα ἐν μέρει καὶ τὴν μεθ' ἡμᾶς γενὰν, ὅπερ ἐστὶ συμφωνότερον πρὸς τὰ παραγγέλματα τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Ἀλλ' ἐν τῇ συνομολογήσει τῶν τοιούτων δανείων, ἅτινα ἐπιβαρύνουσι πλείωτερας γενεάς, ἀπαιτεῖται πλείωτερα περισκεψίς, ἵνα μὴ κληροδοτῶμεν ἐν μακρῷ μέλλοντι δυσχερείας εἰς τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα καὶ προσκόμματα εἰς τὴν πρόδοσον τοῦ τόπου. Ἐὰν σφάλλῃ κατὰ τι βραχυπρόθεσμον δάνειον, αἱ εὐλαβεραὶ αὐτοῦ συνέπειαι παρέρχονται χωρὶς ν' ἀφίσσωσι βαθεῖα τὰ ἔχνη τῆς διαβάσεώς του, ἂν ὅμως δάνειον εἰς ὃ θὰ δουλεύσῃ πλείωτεροι τῆς μιᾶς γενεᾶς, συνομολογηθῇ κατὰ τρόπον καταλιθίζοντα τὴν δραστηριότητα τοῦ τόπου καὶ παρεμβάλλοντα φραγμὸς εἰς τὴν παραγωγὴν του, ἢ χρονία αὕτη κα-

τ' ἰθλιψίς δὲν παρέρχεται ἀνευ ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἡμετέρου δήμου πολλὴν περισκεψίαν κατὰ τὴν συνομολογήσιν τοῦ νέου τούτου δανείου, ὅπως ἐπὶ μακρὸν μέλλει νὰ προσδεθῇ ἀναποσπᾶστος εἰς τὸν πρᾶχλον τῆς πόλεως. Καθῆκον δ' ἔχουσι οἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰδήμονες νὰ διαφωτίσωσι τὴν δημοτ. ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ προφορικῶς περὶ τῶν ἐπωφελῶν καὶ ἐπαχθῶν ὄρων τῶν δανείων, καθῆκον ἔχει καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ἐμπορικὸς σύλλογος, ὅστις ἐνέχει τόσα πεπειραμένα καὶ πεφωτισμένα μέλη, νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἡ πόλις ἡμῶν στενοχωρεῖται διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ὑπὸ δανείων ἄλλων, περὶ τὴν συνομολογήσιν τῶν ἐπιρῶν δυστυχῶς δὲν κατεβλήθη ἡ προσήκουσα πρόνοια ἂν δ' εἰς ταῦτα προστεθῇ καὶ ἕτερον κακῶς καὶ ἀφρόνως προσηρμοσμένον εἰς τὴν παραγωγὴν δυνάμιν τῆς πόλεως, ὁ τόπος οὗτος θ' ἀποβῇ τελείως ἀκατοίκητος. Πρὶν ὁ κ. δήμαρχος δώσῃ πέρασ εἰς τὴν συνομολογήσιν τοῦ δανείου τούτου, δεόν νὰ καταστήσῃ γνωστοὺς τοὺς ὅρους του καὶ νὰ προκάλῃ ἐπ' αὐτῶν λελογισμένην συζήτησιν, διότι ἄλλως σπουδαιότατὴν ἀνάλαμβάνει εὐθύνην δι' ὅλας τὰς συνεπείας, αἰτινὰς δὲν εἶναι ἐλάχιστης σημασίας. Πρὸς τὴν Πιστωτικὴν τράπεζαν ὑπεχρεώθημεν ἄλλοτε διὰ συνθηκῶν ἐπαχθεστάτων καὶ ἐδεσμεύσαμεν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἐνέργειαν εἰς διακινόνισιν τῶν ἐμπορικῶν ὄρων ὅπότεν βραδύτερον ἠσθάνθημεν ὅλην τὴν ἐπάχθειαν αὐτῶν καὶ ἴδαμεν τὸ ἐμπόριον ἡμῶν φυγαδευόμενον ὑπὸ τὰς πῆδας εἰς οὗς τὸ ὑπεβάλλομεν, δὲν ἀπέμενον ἡμῖν πλέον εἰμὴ αἱ ἀνωφελεῖς μεμψιμοιρίαι. Ἐν πρόκειται ὅθεν καὶ ἤδη διὰ τοῦ νέου δανείου νὰ συνεχίσωμεν ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὰς αὐτὰς ἐναντιότητάς, καθ' ὧν πολλάκις καὶ ἐπανηλειμμένως ἐξανεστῆ καὶ διεμαρτυρήθη τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον, προτιμώτερον βεβαίως εἶναι νὰ ταλαιπωρηθώμεν ἐπὶ τινὰ ἀκόμη ἔτη, μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ πρὸς τὴν Πιστωτικὴν τράπεζαν δανείου, παρὰ νὰ παρατείνωμεν ἐπὶ μίαν ἀκόμη τριακονταετίαν τὴν δέσμευσιν τοῦ τόπου. Τούτο δὲ θὰ κάμωμεν, ἂν οὐδὲν διδαχθέντες ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας, κλείσωμεν καὶ αὐθις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέναντι ὄρων ὧν τὸ θάρος ἀρκούντως ἐγνωρίσαμεν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν πολλάκις μέχρι τοῦδε καταδειξαντες τὰ μειονεκτικὰ τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, διὰ τὴν ἔλλειψιν διαμετακομίσεως, ἣς τὴν ἀνασῆσιν δὲν ἐπέτρεψε μέχρι τοῦδε ὁ ἀκαμπτὸς τοῦ δήμου δανειστής, τολμῶμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἂν καὶ τὸ συνομολογούμενον ἤδη δάνειον πρόκειται νὰ ζητήσῃ τὰς αὐτὰς θυσίας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸ εἰς τὰ ἴδια δεσμὰ, δεόν ν' ἀποκρουσθῇ καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς καταστρεπτικὸν διὰ τὸν τόπον. Ἡ ἐκ τοῦ τελωνείου δημοτικὴ πρόσοδος ἢ διδομένη πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ νέου τούτου δανείου ὑπερτερεῖ τοῦλάχιστον κατὰ 120 χιλ. δραχμῶν τὴν ἐτησίαν δόσιν, οὐδένα ὀθαν κίνδυνον διατρέχει ὁ δανειστής ἐκ τῆς ἀνασῆστος παρ' ἡμῖν τῆς διαμετακομίσεως, ἐνῶ τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου ἀνευ αὐτῆς φθίνει φθιμένη πλείωτερον καὶ θὰ περιέλθῃ ἐντὸς μικροῦ εἰς θέσιν

τραπείς την εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἄγουν δὲν κατάρθωσεν νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Ι. Βερέτας, συνελήφθη δὲ εἰς Κέρκυραν. Ὁ κ. Βερέτας εὐλόγως ἀπέσπασε τὸν ἔπαινον τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν νηήμονα καὶ δραστηρίαν ἐνέργειαν ἣν δεικνύει εἰς ὅλας τὰς ἐνδιαφερούσας ὑποθέσεις, εἰς τὴν αὐτοπρὸσωπον δι' αὐτοῦ ἐνέργειαν ὁρμίζεται ἡ καταδίωξις καὶ σύλληψις ὄλων των λωποδυτῶν, οἵτινες ἀπὸ πολλοῦ ἐπλημμύρησαν τὰς Πάτρας, καὶ οἵτινες ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ ὅπου πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ἦναι.

— Δικαίους ἐπαίνους καὶ εὐκρινεῖς εὐχαριστίας ἀκούομεν παρὰ πολλῶν τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπιστράτων, ἀνηκόντων μάλιστα εἰς καλὰς οἰκογενεῖας, διὰ τὴν ἀρίστην καὶ εὐγενῆ συμπεριφορὰν πρὸς αὐτοὺς τῶν κ. κ. ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἐνταῦθα ἐδρῶντος τάγματος, οἵτινες φιλοτιμοῦνται καὶ ἀμιλλῶνται τίς νὰ δειχθῇ τοῦ ἄλλου ἀνώτερος ὡς πρὸς τὴν καλὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν καὶ τὴν τοῦ καθήκοντος τελειότεραν ἐκπλήρωσιν τοιοῦτοι ὑπαξιωματικοὶ εἰσὶν ἐν παραδείγματι οἱ Παν. Γεωργιάς, Ἐπ. Κανάρης, Ἰωάνν. Μέρμυγας, Ἄλ. Πάσχος, Γεώργ. Νικολαΐδης, Μιχ. Χατζημιχάλης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὧν δὲν γνωρίζομεν τὰ ὀνόματα, διότι καὶ τὰ τῶν ἀνεφερομένων ἐνταῦθα τυχαίως ἐμάθομεν. Ἐκφράζοντες τὴν εὐφρόσυνον ἐντύπωσιν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ὡς ἐκ τῆς ἀξιοπαίνου τῶν ἡμετέρων ὑπαξιωματικῶν συμπεριφορᾶς καὶ τῆς πιστῆς τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσεως, χαίρομεν διότι διὰ μυριοστὴν φορὰν ἐπικυροῦται ἡ ἀρίστη ἰδέα, ἣν περὶ τῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ὑπαξιωματικῶν ἔχει πάντοτε ἐν τῇ συνείδησει τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

— Τῇ φιλανθρωπῶ φροντίδι τοῦ λιμεναρχέοντος κατ' αὐτὰς καλλίστου νέου κ. Χαριλάου Ζαΐμη συνελλέθησαν ἐν βραχεὶ ἐκ τῶν λιμενιζομένων ἀτμοπλοίων δραχ. 67, 60/100 ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου, αἵτινες καὶ παρεδόθησαν ἤδη εἰς ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπείας τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος. Ποιοῦμεν εὐφημον μνησίαν τῆς καλῆς πράξεως τοῦ κ. Ζαΐμη, διότι οὐδέποτε παρὰ τῷ ἐνταῦθα λιμεναρχεῖῳ ἡ ἐλαχίστη κατεβλήθη φροντίς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐκ τῆς ναυτιλίας ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς πόλεως, ὡς εἴθισται πανταχοῦ καὶ ὡς παρεκάλεσαν ἐπανειλημμένως οἱ διοικοῦντες αὐτὰ, καὶ ὅπερ ἐστὶ λίαν χαρακτηριστικὸν ἐκ τοῦ ἰδίου λιμεναρχεῖου ἐκλάπη πρὸ τινος χρόνου δλοκλήρον τὸ κισώτιον τοῦ Πτωχοκομείου ὅπερ εἶχεν ἀναρτηθῆ ἐκεῖ που ἵνα δέχεται τὰς εἰσρορὰς τῶν προσποριζομένων πλοίων.

— Πρὸ καιροῦ, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἡ χαρτοπαιξία ἔλαβεν ἐνταῦθα φοβεράς διαστάσεις· τὰ χαρτοπαικτεῖα λειτουργοῦσιν ἀκωλύτως εἰς κεντρικὰ μέρη ἐν τε τῇ κάτω καὶ ἄνω πόλει καὶ εἰς τὸ πλάγι τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας. Αὐτηρὰ κατάστασις ἦτις ἔδει νὰ προσελκύσῃ πρὸ πολλοῦ τὴν προσοχὴν τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχῶν. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ θλιβερώτερον εἶναι ὅτι ἐνταῦθα ὁ θεραπεία τοῦ πάθους τούτου διευκολύνεται ἀπόνως εἰς τοὺς νέους, εἰς τοὺς μαθητὰς σχεδόν. Ἦθελεν ἴσως εἰσθαι ἀνεκτὸν νὰ βλέπῃ τις ἄνδρας τελείους ῥιπτομένους εἰς τὸν ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου ὄλεθρον, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἔργου καὶ τῶν συνεπειῶν του, ἀλλὰ νὰ βλέπῃ τρυφεροὺς νέους, παιδιὰ μαθητέοντα, τό-

σον ἐνωρὶς νὰ ἐθίζωνται εἰς παρόμοιον πάθος, εἶναι ἀπελπιστικὸν θέαμα καὶ ἐμβάλλει εἰς θλιβεράς σκέψεις. Δυστυχῶς τὸ θέαμα τοῦτο ἐγένετο ἐκ τῶν συνήθων παρ' ἡμῖν, δὲν εἶναι δὲ δύσκολον ἐν τῷ αὐτῷ καφφενεῖῳ νὰ συναγελάζωνται γονεῖς καὶ τέκνα, μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι, χαρτοπαίζοντα παιδιά καὶ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ἐκαστος τῶν ἀνωτέρω τερατιῶδων συνδυασμῶν εἶναι μία ἄρνησις τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἐξουσιῶν, ὧν ἄνευ ἡ κοινωνία ἄγεται εὐθὺ εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν, καὶ ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν οὐδεμίαν ἐμποεῖ ἐντύπωσιν. Ἡ κλησις πρὸς τὸ χαρτοπαίγνιον γενικεύεται ἐνταῦθα ὁσμημέραι πλειότερον καὶ κυριεῖται βαθμηδὸν ὅλας τὰς τάξεις καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἄπορον ἀφοῦ παιδιά μόλις ἀπογαλακτισθέντα ἔχουσι πρόχειρα τὰ μέσα νὰ ἀσκηθῶσιν εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ ἐκ τοῦ παραχρήμα καὶ ἀπόνου κέρδους, ἐφθβοὶ δύνανται νὰ χαρτοπαίξωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν γονέων καὶ διδασκάλων, ἄνδρες ἐργατικοὶ ἐκ τοῦ ἡμερομισθίου ἀποζῶντες νὰ διανυκτερεύωσιν εἰς κεντρικὰ καφφενεῖα διακυβεύοντες τὸν ἄστρον τῶν τέκνων των. Ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν χαρτοπαικτεῖα δι' ὅλας τὰς ἡλικίας καὶ ὅλας τὰς τάξεις· τὰ τυχερὰ παιγνίδια ἀρχοῦντα περὶ τὰς βρωμερὰς τραπέζας τῶν εἰς τοὺς δρόμους πωλητῶν γλυκυσμάτων, περὶ ἃς συνωθοῦνται παιδιά ὀκταετῆ, διέρχονται τὰ κεντρικὰ καφφενεῖα ἔθνα τὰ φίλτατα τῶν εὐπόρων τάξεων καταναλίσκουσι χρῆμα προσποριζόμενον αὐτοῖς ἐκ πηγῶν ἀμφιβόλων καὶ καταλήγουσιν εἰς τὰ καταγῶγια ἐκεῖνα ἐν οἷς αἱ ἀπορώτεροι τάξεις εὐρίσκουσι τὸν ὄλεθρον καὶ προσκτώσι τὴν ἐξὶν δεινῶν ἐλαττωμάτων. Προχθὲς ἐν τῇ ἄνω πόλει πτωχὴ γυνὴ ὀλοφύρετο ἔξωθεν καφφενεῖου κατὰ τὴν 4 πρῶτην ὥραν καλοῦσα τὸν διανυκτερεύσαντα ἐκεῖ σύζυγον, ὅστις ἔπαιζεν ἐπὶ τέλει καὶ τὸν ἡμιόνον του· ἐντὸς δὲ τῆς ἐβδομάδος ταύτης δυστυχὴς πατὴρ ἔτρεχεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν τῆς, ἵνα ἀποσπάσῃ ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου κεντρικοῦ καφφενεῖου τὸν δεκαεξαετῆ υἱόν του παίζοντα ἑκατοντάφραγκον ὑπαρθεθὲν ἐκ τῆς οἰκογενείας. Ἄλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῶμεν ἡμεῖς ποῦ ἄγει τὸ πάθος τῶν τυχερῶν παιγνιδίων, ἰδίᾳ τοὺς νεαροὺς τὴν ἡλικίαν καὶ τοὺς ἀπαικτοὺς ἐργάτας; Ἡ τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν χαρτοπαιγνίων καὶ ἰδίᾳ τὰ τῶν καταγωγίων καταλήγουσιν εἰς ἐριδας καὶ εἰς αἱματηρὰς ρήξεις, καὶ ὅτι διὰ μόνον τοῦλάχιστον τοῦτον τὸν λόγον ἔδει νὰ καταδιωχθῶσι συντόμως καὶ αὐστηρῶς; Ἄλλ' ἂν ἡ καταδίωξις τῶν τυχερῶν παιγνιδίων ἐν γένει, ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικῶς εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς, διὰ μυρίους οὐσιώδεις λόγους, ἡ περιφρόνησις τῶν ἠθῶν τῆς νεότητος καὶ ἡ ἐξασφάλισις αὐτῆς ἐκ τῶν ὀλέθρων τοῦ δεινοτέρου ἀνθρωπίνου πάθους εἶναι καθήκον ἀναπόφευκτον καὶ ἐκ τῶν ἱερωτάτων καὶ τῶν γονέων καὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἀρχῶν ἐν γένει. Ἡ ἠνωμένη ἐνέργεια καὶ τῶν τριῶν τούτων τάξεων δύναται νὰ σώσῃ τὴν ἡμετέραν νεολαίαν

ἐκ τῶν συνεπειῶν πάθους ὅπερ συνεπάγεται κρατυνόμενον ὅλας τὰς μικροπρεπείας, ἐστὶν δ' ὅτε καὶ ὅλα τὰ ἐγκλήματα. Ἐὰν οἱ γονεῖς ἀδιαφορῶσιν πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς κακίας ταύτης τῶν τέκνων των, κακὸν παρασκευάζουσιν εἰς ἑαυτοὺς τὸ γήρας καὶ πικρὰς τὰς τελευταίας αὐτῶν ἡμέρας, ἐὰν δ' αἱ ἀρχαὶ παραβλέψωσιν ὡς τέλος τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκον των, κακοὺς παρασκευάζουσι τῇ πολιτείᾳ πολίτας καὶ οἱ διδάσκαλοι, συντελοῦντες διὰ τῆς ἀνοχῆς των εἰς κράτυνσιν τοῦ κακοῦ, ἔξουσιν εἰς ἀμοιβὴν τῶν κόπων των τὰς ἀρὰς τῶν ἐν τῷ μέλλοντι δυστυχεστάτων μαθητῶν των. Ποῖον εἶναι τὸ καθήκον ὄλων τούτων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἰς ἡμᾶς δὲν ἀπόκειται νὰ εἰπῶμεν. Ἡμεῖς ἀναμένομεν ἀνυπομότως ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν τῶν ἀρμοδίων πρὸς ἄρσιν ἐκ τῆς κοινωνίας ἡμῶν κακοῦ ὅπερ οὐδὲ οἱ νόμοι ἀνέχονται, οὐδὲ ἡ δημοσία ἠθικὴ ὑπομνησὶ ἀκινδύνως. Ἄν ὅμως, ὅπερ ἀπευχόμεθα, πούληθωμεν τάχιστα τοιαύτην ἐνέργειαν, ἡμεῖς ἡμᾶς κασμένοι νὰ καυτηριάσωμεν βαθύτερον τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ἔλκος καὶ νὰ καταδείξωμεν ἀνυποστόλως τὰ αἷτια τῆς ἐμμονῆς τοῦ κακοῦ εἰς ἔξις ἀξιοκατακρίτους ἀρχῶν ὀλίγην ἐχουσῶν τὴν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των. Ἐκφράζομεν ὁμῶς καὶ αὐθὶς τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ κατὰ τῶν ἐνταῦθα χαρτοπαικτεῖων ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια θέλει προλάβει ἡμᾶς εἰς τὸ ἀνιαρὸν τοῦτο ἔργον, ὅπερ ἐντοῦται ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἐξ ἀναποδράστου καθήκοντος.

— Ὁ κάλλιστος νέος συμπολίτης ἡμῶν κ. Σωτήριος Χαράλαμπος, υἱὸς τῆς ἀγαπητῆς ἐνταῦθα οἰκογενείας Α. Λόντου θετός, δ' υἱὸς τοῦ εὐπατρίδου κ. Ἀσημάκη Χαράλαμπος, ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Κορίνθῳ τοὺς γάμους του μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ εὐνηγμένης δεσποινίδος Ἀναστασίας Κανελλοπούλου καὶ αὐθημερὸν ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα μετὰ τῆς συζύγου του. Τὸ νεκρὸν ζεύγος ἐγένετο δεκτὸν ἐνταῦθα ἐγκαρδίως ὑπὸ τῶν πολυαριθμῶν συγγενῶν καὶ φίλων του.

— Ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῆς πόλεως δὲν διατελεῖ εὐάρεστος· πολλοὶ νόσοι καταμαστιζοῦσι τὰς ἀπορωτερας τάξεις καὶ τὰ παιδιά. Ἡ μνηγγίτις ἐξακολουθεῖ προσβάλλουσα ἐν τῇ ἄνω πόλει ἰδίᾳ, τὰς ἐργατικὰς τάξεις, κατ' αὐτὰς δὲ ἐγένοντο καὶ κρούσματα διφθερίτιδος. Εὐχαρίστως μαθητῶμεν ὅτι τὸ δημοτικὸν ἡμῶν συμβούλιον τῇ προτάσει τοῦ κ. Δηλάρχου ἐψηφίσαστο τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ἐκ τοῦ Δημοτ. Ταμείου εἰς ἀνακούφισιν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν καὶ εἰς χορηγίαν φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς βοήθειας. Πρὸς τὰ μέτρα ταῦτα καλὸν εἶναι νὰ διπλασιασθῇ ἡ περὶ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως φροντίς.

— Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν συνέλαθε προχθὲς τέσσαρας λωποδύτας οἵτινες ἔργον εἶχον νὰ κλέπτωσι τὰς πουγάδας τῶν οἰκογενειῶν καὶ τοὺς ἀπέστειλε τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ, λέγεται ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ εἶχον γυμνώσει πολὺν κόσμον.

τοπικῆς ἀγορᾶς ἀποκλειούσης, διὰ τῆς στενότητος τῆς, τὴν ἀνάπτει τὸν ἐπιχειρηματικὸν πνεύματος τῶν νέων ἡμῶν ἐμπόρων. Φυλονοῦμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ὅρου τούτου δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐπιταθῶμεν πλεονέκτον, διότι οὐδένα λανθάνει παρ' ἡμῶν ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ, οὐδὲ ὑπάρχει τις ἢ ἀγνοῶν πόσα καὶ ποῖα ἐπρέθησαν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς διαμετακομίσεως, οὐδὲ ποῖαι ἐνέργειαι κατεβλήθησαν εἰς μάτην ἵνα ὁ δανειστής τοῦ δήμου εὐδοκῆσῃ νὰ συνενέσῃ ὅπως λυθῇ ὁ τόπος ἐκ τῆς πέδης εἰς τὴν ἀφρόνως ἐδεσμεύθη. Ἐν τέλει ἐκφράζομεν τὴν λύπην ἡμῶν ὅτι παρ' ἡμῶν πράγματα σπουδαιότατη μέλλοντα ἢ ἀκλήσασιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης καὶ ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων μας, ὡς ἐστὶ δημοτικὸν δάνειον τριῶν ἑκατομμυρίων, χαλκεύονται καὶ ἀποφασίζονται, ὡς εἰπεῖν, ἐν παραδύσῳ, χωρὶς ὁ τόπος νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἐκ τῶν προτέρων τῶν λεπτομερειῶν αὐτῶν καὶ νὰ τίθηται εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἐγγυτέρων καὶ ἀπωτέρων συνεπειῶν τῶν. Πάντες ἀκούομεν ὅτι ὁ δήμος συνομολογεῖ κατ' αὐτὰς δάνειον τριῶν ἑκατομμυρίων, δι' ὃ θὰ καταβάλωμεν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη τὸ ἥμισυ τῶν δημοτ. προσόδων καὶ οὐδεὶς γνωρίζει ἐπὶ τίσιν ὅροις συνομολογεῖται τούτο; οὐδεμία δημοσίευσίς ἐγένετο διαφωτίζουσα τὸ κοινὸν περὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ δανείου τούτου, οὐδὲ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων αἱ συνεπάγεται δύνανται ὁ τόπος νὰ ἐκφράσῃ περὶ αὐτοῦ γνώμην, οἱ δὲ εἰδήμονες ἢ ἀποφανθῶσι περὶ τῶν λεπτομερειῶν; Ἀλλαχού οἱ δήμοι δὲν ῥίπτονται ἐν ἀγνοίᾳ εἰς σπουδαιότητα ἐγχειρήματα; προκειμένου περὶ τοιούτων ἐπιχειρήσεων οἱ μελετῶντες αὐτὰς ῥίπτουσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν δημοσιότητα τοὺς ὅρους τῆς πραγματοποιήσεώς τω, ἐκ τούτων δὲ λαμβάνοντες ἀφορμὴν οἱ εἰδήμονες συζητοῦσιν ἐν γνώσει, ἐκφράζουσι γνώμην καὶ ἰδέας καὶ ἐκ τῆς συζητήσεως διαφωτίζονται ἀποχρώντως τὰ μελετώμενα καὶ ἡ ὠφελιμότης αὐτῶν. Τὰ πορίσματα δὲ τῆς κατ' ἰδίαν ταύτης βασάνου λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν οἱ διέποντες τὰ τοῦ δήμου χρονογράφοι καὶ ἐνέργειαι τῶν ἐπίκουρον ἔχοντες τὰ ὕψη καὶ πεφωτισμένον φρόνημα τοῦ τόπου. Δὲν πρέπει ὁ τόπος νὰ ἐρωτᾶται τελευταῖος ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων, οὐδὲ νὰ τίθεται εἰς τὸν λαϊκὸν τοῦ τι, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἂν τὸ τίθιμον εἶναι μετᾶξινον περιλαίμιον ἢ λιγὸς βρόχος. Τοῦτο ἐπιθυμῶμεν νὰ μάθῃ παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὸ κοινὸν ἐνταῦθα περὶ τοῦ νέου δανείου, φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ αὐτοῦ δὲν θὰ λογισθῇ ὑπερβολικὴ ἀξίωσις καὶ ὅτι θὰ ἰκανοποιηθῇ.

— Δημοσίαι ὁδοποιεῖα. Κατ' αὐτὰς κατασκευάζεται δημοσίαι δαπάνη καὶ δι' ἡμερομισθίων ἐν τῶν τμημάτων τῆς ὁδοῦ Ἀχαΐας, ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν γέφυραν Σκάγια καὶ λήγον εἰς Ὁβρυάν, ὃ δὲ τρόπος τῆς κατασκευῆς κινεῖ τὸν οἶκτον τῶν διαβαίνοντων. Ἐπὶ ἐδάφους σπογγώδους ῥίπτονται μικροὶ καὶ στρογγύλοι γάλικες τῆς θαλάσσης ὁμοῦ μετὰ τὰ φύκη καὶ ἄνισον ἄμμον καὶ τοῦτο λέγεται παρ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐπιστατούντων μηχανικῶν ὁδοποιεῖα!! Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ δημόσιον θὰ δαπανῆσῃ διὰ τὸ ὄνειδος τοῦτο τῶν μηχανικῶν ἔργων, περὶ τὰς 60 χιλ. δραχμὰς καὶ ὁ τόπος θὰ ἀποκτήσῃ μετὰ τῆς πρώτης βροχῆς, ὅχι ὁδὸν, ἀλλὰ φραγμὸν ἀνυπέβλητον καὶ ἀδιάβητον. Εἶδαμεν χωρικούς καὶ ἀπλοῦς ἐργάτας σείοντας τὴν κεφαλὴν καὶ οἰκτείροντας τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ ἀξιοτίμου Νομομηχανικοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὴν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται. Μανθάνομεν προσέτι ὅτι ἡ θαυμαστὴ αὕτη ἐργασία θὰ κοστίσῃ εἰς τὸ δύνστηνον δημόσιον περὶ τὰς 12 δραχ. κατὰ κυβικὸν μέτρον, ἐνῶ προσεφέρετο ἐργολάβως νὰ τὸ ἐκτελέσῃ ὅπως γίνεται καὶ ἤδη ἀντὶ 6 ἢ 7 δραχ. Περὶ τῶν ἐνταῦθα δημοσίων ἔργων πολλὰ ἔχει νὰ εἴπῃ τις ἀξιοδάκρυτα, τοῦτο θὰ πράξωμεν λίαν προσεχῶς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν παρακαλοῦμεν τὸν κ. Νομάρχην νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἔργου ἐκεῖνου, διὰ νὰ μὴ δαπανῶνται δι' αὐτοῦ δημόσια χρήματα εἰς μάτην καὶ ἐμπαίζωνται ὅλοι οἱ κανόνες τῆς ὁδοποιεῖας. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι παρ'

ἡμῶν καὶ ἐν ἀρχόμενον δημόσιον ἔργον ἀπικαλύπτει νέας ἀδυναμίας τοῦ μηχανικοῦ κλάδου, νέαν ἀπόνοιαν πρὸς τὸ ταλαίπωρον δημόσιον καὶ περιφρόνησιν ἄκραν πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τὴν ἔθνην.

— Λαχεῖον ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ὡς γινώσκοντες ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία διενεργεῖ ἐτησίως λαχεῖον ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, δι' οὗ ἐξετέλεσε μέχρι τοῦδε πολυδάπανα ἔργα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἐπαρχιῶν, ἅτινα καὶ τῇ Πατρίδι τιμῆν καὶ τῇ ἐπιστήμῃ οὐ μικρὰν παρέσχον ὠφέλειαν. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν μικρῶν πόρων τῆς ἑταιρείας ταύτης, ἐν οἷς καὶ ἡ ἐκ τοῦ λαχείου πρόσδοδος, ἐνηργήθησαν πολυδάπανα ἀνασκαφαὶ καὶ προέκυψαν εἰς φῶς πολυτιμώτατα τῆς ἀρχαιότητος κειμήλια. Δαπάνη αὐτῆς οἰκοδομεῖται ἤδη ἡ δευτέρα τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μουσείου πτέρυξ, ἡγοράσθη δὲ ἡ ἀνευρέθη μέγα μέρος τῶν ἐν τοῖς μουσείοις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀξιοπρεπῶς ἐποθετήθησαν τὰ ἐκ τῶν Μοικηῶν καὶ ἄλλοθεν πολυτίμητα τῆς παναρχαίου τέχνης μνημεῖα παρ' αὐτῆς καὶ μόνης περιμένεται ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Μουσείου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ τοποθέτησις τῶν πολλῶν τῆς Ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας ἔργων, ἃ διασκορπισμένα εἰς διαφόρους τόπους προκαλοῦσι διὰ τοῦτο τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν ξένων, αἵτινες ἀγνοοῦντες τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ὀλιγωρίας, μέμφονται ἡμᾶς ἴσως οὐχὶ ἀδίκως. Ἡ τύχη τῶν λειψάνων τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος δὲν ἐνδιαφέρει μόνον τὴν Ἀρχαιολογίαν, ὡς ὑπολαμβάνομεν ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ τελεσφορότερον ἢ ὅσον φαντάζονται οἱ πολλοὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον, διότι εἰς τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὀφειλομεν κατὰ μέγα μέρος οἱ νεώτεροι τὴν ἀπελευθέρωσίν μας εἰς τὰς Ἑλληνικῶν μνημείων, λέγει ὁ κ. Βρ. Ρενάν, ἐξέθη τι ἀπόλυτον ἐν τῇ τέχνῃ; αἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀμιλλώμενοι, ἢ ἀντιγράφουσιν ἢ βαίνουσι ψηλαφοῦντες. Ἡ τελειότης αὕτη ἀπαξ μόνον ἐπετεύχθη καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ μόνος ἠθσαυροφύλαξ τῶν πολυτιμωτάτων διὰ πάντα φιλόκαλον ἀνθρώπων κειμηλίων. Ἄς φυλάττῃ αὐτὰ ἀνευδῶς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ζυλοτύπως, ἔστω δὲ πεπεισμένη ὅτι ὁ Φειδίας ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος ἐργάτης τῆς ἀπελευθέρωσός τοῦ ἔθνους, μένει δὲ ὁ κραταιώτατος αὐτοῦ προστάτης. Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων καταφαίνεται ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας, προτιθεμένης νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν στερῶν τῆς γῆς καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ οὕτω πολυτίμητον κεφάλαιον πρὸς ἐθνικὴν ὠφέλειαν. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἑταιρείας ὀφειλομεν νὰ συνδράμωμεν ἅπαντες, δίδεται δ' ἡμῶν εὐκαιρία διὰ τοῦ λαχείου, ἀντὶ ἐλαχίστου, νὰ συντελέσωμεν εἰς σκοπὸν ἐπαινετόν. Εραμμάτια τοῦ λαχείου τούτου πωλοῦνται παρ' ἡμῶν ἀντὶ 3 φρ. ἑκαστον, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δ. Φιλίππου, εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Μάρκου Φιλίππου, εἰς τὴν ἐμπορικὴν λέσχην Ἀ' Ομόνοια καὶ εἰς τὸ κουρείον τοῦ κ. Ἰωάννου Στεριώτου. Προτρέπομεν τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας νὰ σπεύσωσι νὰ ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῶν, διότι ἐκτὸς τοῦ ἐλπίζομένου κέρδους, παρέχουσιν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἡμῶν ἑταιρείαν τὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐπέκασιν τῶν σπουδαίων αὐτῆς ἔργων. Ἐκφράζομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καθ' ἃς τόσαι ἐκτακτοὶ καὶ περιττοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον δαπάναι βαρύνουσι πάντας, δὲν θὰ δειχθῶμεν φειδωλοὶ προκειμένου περὶ ἀγορᾶς ἐνός τούλάχιστον γραμματίου τοῦ εἰρημένου λαχείου καὶ ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη δὲν θέλει εἶσθαι ἐκ τῶν περιττῶν.

— Λαχεῖον τῆς Λέσχης. Οἱ διέποντες τὰ τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς λέσχης Ἀ' Ομόνοια ἀτυχεστάτην συνέλαβον ἰδέαν νὰ ἐκδώσωσι λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τούτου λέγομεν δ' ἀτυχεστάτην, διότι οὔτε ἐξ οἰκονομικῶν λόγων ἐπεβάλετο τὸ τοιοῦτον μέτρον, οὔτε πρὸς τοὺς καιροὺς οὗς διανύομεν ἐστὶν ἀνάλογον, οὔτε πρὸς τὴν ἀξιοπρεπείαν τοῦ σωματείου ἀναποκρίνεται τὸ ποσὸν τοῦ λαχείου καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ κέρδη. Ἄπορον εἶναι πῶς ἐνῶ ὀπωσθήσοιτε συγλήρον τῆν ἰδέαν λαχείου οἱ τὰ τῆς λέσχης διέποντες, δὲν ὠ-

ρισαν τὸν σκοπὸν αὐτοῦ εἰς ἐξυπηρετήσιν ἃ λων ἰδεῶν προσφορωτέρων εἰς τὰς περιστάσεις. Ἡ ἐμπορικὴ λέσχη ἐνέχουσα τοὺς ἐπωρύτερους τῶν συμπολιτῶν καὶ οὐχὶ τοὺς ἥτιον φιλοτάτριδας, ἡδύνατο νὰ συστήσῃ λαχεῖον σπουδαιότερον, δι' αὐτοῦ δὲ νὰ συντρέξῃ εἰς σκοποὺς ἱερωτέρους τὰ φιλαθροπικὰ καταστήματα τῆς πόλεως, ἐπὶ παραδείγματι, πένονται καὶ τὸ λαχεῖον ἡδύνατο νὰ τραπῇ ὑπὲρ αὐτῶν. Σήμερον δὲ ὅπταν διατελοῦμεν εἰς τὰς παραμονὰς δοκιμασιῶν ὑπερτάτων ὠφελιμώτερον καὶ ἐπαινετώτερον ἦθελεν εἶσθαι ἂν ἡ λέσχη κατήρτιζε λαχεῖον ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἢ πρὸς ἀπόκτησιν μικροῦ φερτοῦ νοσοκομείου, δωρουμένου εἴτε τῇ Κυβερνήσει εἴτε τῇ ἑταιρίᾳ. Τοιοῦτον ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ἀνάλογον τῶν καιρῶν καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστήματος καὶ συνιστῶμεν αὐτὸ θερμῶς εἰς τὴν εὐθυκρίσιαν τῶν τὰ τῆς λέσχης διεπόντων καὶ τῶν κκ. συνδρομησῶν εἴτινες ἐσμέν βέβαιοι ὅτι προθυμῶν θὰ συμμετάσχωσιν αὐτοῦ.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ἐκ πηγῆς ἀσφαλούς ὅτι αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ μετὰ τὴν ἐξάντησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας χορηγηθέντος ἐπιδόματος, διότι κατ' αὐτὰς φιλάρχιος Γερμανὸς κυρία προσέφερον ὑπὲρ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν καὶ πρὸς ἐξακολουθήσιν αὐτῶν διὰ τοῦ κ. Κουρτίου ἀνωνώμως, εἴκοσι χιλ. μάρκ. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐξάντησιν τοῦ ποσοῦ τούτου, ὃ ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς τέχνης ζῆλος, θὰ χορηγήσῃ τοῖς Γερμανοῖς τὰ μέσα πρὸς ἀποπεράτωσιν ἔργου δι' οὗ ὁ πολιτισμένος κόσμος ἐγνωρίσει μίαν ἐτι σχολὴν γλυπτικῆς καὶ προσετέθη ἐν κεφάλαιον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

— Μετετέθησαν ἐναλάξ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Ζακύνθῳ Πρωτοδικῶν κ. κ. Σπιθάκης καὶ Μακκάς. Ἡ συχνὴ μετακίνησις τῶν δικαστικῶν προσώπων καὶ ἰδίᾳ τῶν Προέδρων παραβιάζει τὴν δικαστικὴν κίνησιν καὶ γίνονται αἰτίαι ἐπιβλαβῶν βραδυτήτων εἰς τὰ συμπερόντα τῶν ἰδιωτῶν. Δυστυχῶς οὐδεὶς τῶν Προέδρων δύνανται παραμείνῃ παρὰ τῷ ἐνταῦθα δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν πλεονέκτον τῶν τεσσάρων μνησῶν, ποῖα δὲ τὰ ἐκ τούτου ἔκτροπα εἰσὶ γνωστὰ τοῖς πᾶσι. Δὲν ἦθελεν εἶσθαι ἴσως ἀσκοπον ἂν ἐδημοσιεύετο στατιστικὴ τῆς Προεδρικῆς κινήσεως ἐν Πάτραις, διότι ἐξ αὐτῆς ἦθελε προκύψει ὅτι οἱ μᾶλλον φερέοικοι ἐκ τῶν ἀ.θρώπων εἰσὶν οἱ κ.κ. Πρόεδροι καὶ ὅτι τὰ σπουδαιότερα τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου τούτου διέπῃ ἀπόνοια ἀξιοπαρατήρητος. Ἐπ' ὀλίγον ὑπηρετήσας παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ ὁ κ. Σπιθάκης ἐδειξε διὰ τῶν πρώτων αὐτοῦ ἔργων ὅτι οὔτε ἰκανότητος στερεῖται, οὔτε τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων δικαστικοῦ προσώπου ἀξίου τιμῆς, οἱ δὲ παρακολουθήσαντες τὴν ἐργασίαν του, λυποῦνται ἐπὶ τῇ ἀπομακρύνσει του.

— Δέγεται ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰς παραστάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ θεάτρου διαδέχονται ἀμέσως παραστάσεις Ἰταλικοῦ μελοδράματος, μετακαλουμένου ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ ἐκείσε εὐρισκομένου Μελοδραματικοῦ θιάσου. Δὲν πιστεύομεν εἰσέτι ἐντελῶς εἰς τὴν ἀκριβείαν τῆς εἰδήσεως ταύτης, εὐχόμεθα ἐν τούτοις νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ, ἵνα μὴ μόνον ἡ ἡμετέρα πόλις δεικνύει ὅτι ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος δὲν κατενόησεν ἐπαρκῶς τὸ κρίσιμον τῶν καιρῶν οὗς διανύομεν καὶ τὸ ἀπρόσφορον αὐτῶν εἰς θεατρικὰς διασκεδάσεις, καὶ ὅτι δὲν συγκινεῖται εἰσέτι ἐκ τῆς προσεγγίσεως δεινῶν ἐθνικῶν δοκιμασιῶν.

— Μετὰ δραστηριότητος διεξάγεται ἡ ἀνάκρισις διὰ τὴν συμβῆσαν ἐν Λαϊβαρζίῳ δολοφονίαν τοῦ Π. Σταματοπούλου ἢ πλοκῆ τοῦ δράματος ἀποκαλύπτεται λίαν ἐνδιαφέροντα καὶ περιέργως, διότι ἡ δολοφονία ἐξετελέσθη διὰ μισῶτου δολοφόνου Ζακυνθίου, ἐπίτηδες ἐκείσε σταλέντος. Τέσσαρες μέχρη τοῦδε προφυλακίσθησαν ἐκ τῶν κατηγορουμένων, οἱ ἄλλοι φυγοδικοῦν εἰς ὁμοιωτῶν δολοφόνων

— Μας γράφουσιν εκ Λιδωρικίου. Καί ένταύθα έσχάτως είδεχθεστάτην έπαρουσίασε μορφήν ή ζωοκλοπή και θρασεϊάν ύψωσε κεφαλήν ή φιγοδικία' άλλ' εύτυχώς άμφοτέρα έπατάχθησαν κατά κεφαλής υπό του ένταύθα δικαιοτάτου και δραστηριοτάτου άνθυπομειράρχου κ. Σταύρου Κουμιάτου και έπατάχθησαν άποτελεσματικώτατα, όχι διά στρατιωτικής δυνάμεως, όχι διά βίας, ούτε δι' έπιδείξεων. Έπατάχθησαν διά τρόπον ήσυχου, ήρηνικου και λίαν άφελους. Μετέβη εις τούθ δήμιος Ποτιδανείας και Οίνεωνος και αύτῳ προσέρχονται οι έπιφοβότεροι των φυγοδικων, ήτοι οι Δημήτριος Βλάχου, Γεώργιος Κασιάκου και Κωνστ. Μπαμπάτσικος έπ' έσχάτοις έγκλήμασι κατηγορούμενοι και Βελούλαι και Δικροκάπαι έπωνομαζόμενοι, εκτός πολλών φυγοποιών, και ένῳ αύτου τούτο έκασορθούτο, εις έτέρους δήμιος άρδην κατεστρέφετο ή ζωοκλοπή, και εις τά υπολειπούμενα μέρη τής έπαργίας, σκέψις έγινετο και άπόφασις έλαλθάνετο περί προσελεύσεως και των υπολειπομένων φυγοδικων. Πλήν κακή τή μοίρα, ως πάντοτε συμβαίνει πληροφορούμαι ότι οι ισχυροί μετέθεσαν αύτον εκείθεν. Εύχης έργον θά ήτο τοιαύτη μετάθεσις ν' άνεκαλείτο. Έστῶ δέ υπερβέβαιος ό άρμόδιος ύπουργός ότι διά τοιαύτης άνακλήσεως μεγάλην θά προσήνεγκε τής καθ' ύλου άσφαλεία ύπηρεσίαν. Μ.

Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου»

Εις Πάτρας

Δημοσιεύσατε παρακαλώ, διά τής έφημερίδος Σας, ότι κατ' έντολήν των προϊσταμένων μου κ.κ. Άδελφών Θ. Μουστάκη μενων προσωρινώς παρά τῳ έν Αθήναις καταστήματι των κ.κ. Δ. Μουστάκη και Σ. θέλω θεωρεί τιμήν μου πᾶσαν παραγγελίαν εκ μέρους των συμπολιτών μου, ους θέλω φροντίζει να εύχαριστώ πληρέστατα κατά την εκτέλεσιν διαταγής των, είτε εις είδη πολυτελείας, είτε και έτερα, ή και άπλῶς δι' οίανδηποτε ζητούμενην μοι πληροφορίαν ή άπάντησις έσται σύντομος και όσον ένεστι θετική.

Διατελώ μετά τής προσηκούσης υπολήψεως πρόθυμος

Δ. Δ. ΚΑΛΕΚΑΣ.

Η διεύθυνσις μου, Δημ. Δ. Καλέκαν, όδός Βομοῦ 216 Αθήνας.

Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου.»

Πρός συμπλήρωσιν όσων έσχάτως έγράψατε περί τής άθλιας καταστάσεως των ώρολογίων τής πόλεως μας παρακαλώ να καταχωρίσετε και τά εξής :

Αφού οι άρμόδιοι λυποῦνται δύο δραχμάς όπως πληροφορώνται κατά μήνα εξ Αθηνών τηλεγραφικώς περί τής πραγματικής ένταύθα ώρας, έννοείται άφαιρουμένης τής διαφοράς του μήκους Πατρών, καλόν θά ήτο τουλάχιστου να στηθή εις τινα πλατειάν ήλιακόν ώρολόγιον (μεριντιάνα) ό κ. Γκρήν εκτός των σπουδαίων γνώσεων, έχει ως μανθάνω, και άπαντα τά άπαιτούμενα έπιστημονική έργαλεία, άς παρακληθή λοιπόν αύτός ή τις άλλος των ένταύθα μαθηματικών όπως στήση έν τοιούτον' είναι άληθώς κρέμα άφού εις άλλας πόλεις ένός λεπτού διαφορά ώρολογίου από ώρολογίου να θεωρείται και είναι τῳ όντι σημαντική, ένταύθα ήμισιές ώρας διαφορά ν' άφίνηται άπαρατήρητος. Έάνδεν με άπατα ή μνήμη εις προ-

γενεστέραν έποχήν είχομεν εις τινα πλατειάν ήλιακόν ώρολόγιον. Διατι και τώρα να μην έχωμεν έν τοιούτον, όπερ μάλιστα δεικνύει άπαρεγγλίτως και εις αίωνα τόν άπαντα την πραγματικήν ώραν; Ν. Φ.

Αξιότιμε κ. Συντάκτα του Φορολογουμένου.

Καταχωρήσατε παρακαλώ εις τό προσεχές φύλλον τής αξιολόγου ύμῳν έφημερίδος τά εξής :

Εις τό περί έργασιών του Δήμου. Συμβουλίου Πατρών μέρος τής έφημερίδος ύμῳν, έν τῳ προηγούμενῳ φύλλῳ έδημεσιεύσατε ότι έγώ ως μέλος του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού του Αγίου Ανδρέου, ούδέποτε έλαβον μέρος εις τάς έργασίας αύτου, δι' ό και άντεκατατεστάθην. Τούτο δέν είναι παντάπασιν άληθές, διότι έγώ, άμα διωρίσθην ήρχισα να έκπληρώ τά άνατεθέντα μοι καθήκοντα τακτικώς. Έπειδή όμως παρατήρησα ότι τινές εκ των κυρίων συναδέλφων μου ήθελον να με μεταχειρίζονται ως ψευδομάρτυρα, τούτέστι να υπογράψω άνεξετάστως εις ό,τι αύτοι ήθελον, έθεώρησα τούτο ως μη συνάδον προς τόν χαρακτήρα μου, και έδωκα προς τόν τότε Δήμαρχον αξιότιμον κ. Γεώργ. Ρούφον την παραίτησίον μου. Ταύτα χάριν τής άληθείας.

Δέξασθε κ. Συντάκτα κ.λ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΛΟΝ

Την προσεχή Κυριακήν 4 Ιανουαρίου 9 ώραν π. μ. τελούμεν μνημόσυνον έν τῳ ναῳ τής Ευαγγελιστρίας ύπερ αναπίσεως τής ψυχής τής προσηλούς και σεβαστής ήμῳν μητρός ΜΑΡΙΑΣ Π. ΠΑΤΡΙΝΟΥ.

Παρακαλούμεν τους συγγενείς και φίλους, ένν εύαρεστῶνται να παρευρεθῶσιν εις αύτό.

Τά τέκνα

Δ. Π. ΠΑΤΡΙΝΟΣ.

ΕΛΕΝΗ Δ. ΠΑΤΡΙΝΟΥ.

Η παρούσα θεωρηθήτω και ως ιδιαίτερα πρόσκλησις.

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

Φέρεται εις γνώσιν του φιλοκαλού κοινού τής πόλεως ταύτης και των κυρίων πελατών μου, ότι εις τό κατά την όδόν Αγίου Νικολάου και άπέναντι τής παλαιάς οικίας Μακρυγιάννη κατάστημα μου, εκόμισα έσχάτως εκ τής Έσπερίας μεγάλην και εκλεκτήν συλλογήν επίπλων ήτοι κωμά δουλάρια γυναικείων φορεμάτων, παντοειδή καθίσματα, κλίνας, καθρέπτας νιπτήρας, εικόνας διασήμενων ζωγράφων, κονσόλας τραπέζας και γωνίας, διά τοίχους. Έτι δέ διάφορα δι' άνθη άργεία τουαλέτας γυναικείας μετά μουσικής και όμοίας μετά των αναγκαίων διά την ραπτικήν και κέντισμα έργαλείων, μελανοδοχεία και σπιρτοθήκας και πλείστα άλλα διάφορα έπιτραπέζια σκεύη Κινεζικής έργασίας εκ μεμαλαγμένου χαρτου, άπαντα του τελευταίου συρμού και καταλληλότατα προς διακόσμησιν αίθουσῶν, γραφείων κλπ.

Όθεν, οι βουλόμενοι φίλοι τής κομψότητος, στερεότητος και φιλοκαλίας να τιμήσωσι τό έν λόγω κατάστημά μου, θέλουσι μείνει λίαν εύχαριστιμένοι.

Σημειώτεον δ' ότι προς άπαλλαγην των όχληρών μετά των κ. πελατών μου συμφωνιών, έκρινα να σημειώσω έφ' εκάστου πράγματος την πραγματικήν αύτου τιμήν συγκαταβατικώτεραν ή άλλοτε συμφώνως προς τάς σημερινάς περιστάσεις.

Είδοποιήσεις.

Μαθητής Γυμνασίου ζητεί όποιαν γραφικήν ύπηρεσίαν επί μετρία άμοιβή.

Η Διεύθυνσις τής Ασφαλιστικής και Πρωτοδικαίας έταιρίας «Ο ΑΣΤΗΡ»

Είδοποιεί, ότι

Κατά τάς διατάξεις του καταστατικού (Κεφάλ. Δ'), την 11 του έλευσομένου μην Ιανουαρίου, ήμέραν Κυριακήν και ώραν 2 μ. συγκροτείται ή τακτική γενική συνέλευσις των μετόχων αύτης έν τῳ καταστήματι τής Διευθύνσεως. Παρακαλούνται έπομένως οι παρευρεθῶσιν οι έχοντες δικαίωμα ψήφου μετοχοί, διά την ένέργειαν των περαιτέρω.

Πάτραι τῳ 29 Δεβρίου 1880,

Ο Διευθυντής

Θ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Εις τό παρά την πλατειάν «Γεωργίου» καφενείον Μάρκου Φιλίππου εκμισθίσθησαν έσχάτως και πωλούνται άλευρα Τεργέστη

Τά τής Α'. ποιότητος προς 1,60

Β'. » » 1,40

Γ'. » » 1,20

Κόλλα άσπρорούχων καλλίστης ποιότητος προς 1,20 την όκάν.

Παραμίνα πλήρους ήμισιές και έχουσα γάλα άσθόνον ζητεί προς τούτο οικίαν, οι έχοντες ανάγκην ταύτης άπευθυνθήτωσιν εις τόν εκδότην του «Φορολογουμένου».

Η Θεοδώρα σύζυγος Φιλίππου Πανουτσόπουλου κάτοικος Σκουπίου, διά τής από 30 Δεβρίου ε. ε. αιτήσεως της προς τό έν Πάτρας Πρωτοδικείον έχούσης ούτω «Μετά του άντιδικου ήλθον εις γάμου κοινωνίαν πρός Ικανῶν έτών, τῳ παρέδωκα δέ λόγω προικός, διάφορα κινητά και άκίνητα κτήματα, ως περιγράφονται έν τῳ υπ' αριθ. 945 του 1868 συμβολαίῳ του συμβολαιογράφου Κλειτωρίας Α. Λαμπροπούλου και τοίς υπ' αριθ. 6,739 και 6,749 ε. ε. συμβολαίοις του συμβολαιογράφου Άρσανείας Α. Σοφιανπούλου, τά όπία κατέχει έκτοτε από τής συντάξεως των διαληφθέντων συμβολαίων, ουχ' ήττον ύπέπεσον εις έλάττωσιν περιουσίας και βαρέα χρέη ένεκα των όπίων κινδυνεύει εις χείρας του ή προίξ έμου» ήτήσατο όπως διαταχθή ό χωρισμός τής προικώς αύτης περιουσίας. Τό δέ Πρωτοδικείον διά τής υπ' αριθ. 1894 ε. ε. άποφάσεως του διέταξε την κατά Νόμον δημοσίευσιν και τοιχοκόλλησιν τής διαληφθείσης άναφοράς.

Πρός εκτέλεσιν όθεν ταύτης παραγγέλλομεν την νόμιμον τοιχοκόλλησιν και δημοσίευσιν της.

Πάτραι τῳ 30 Δεβρίου 1880.

ό πληρεξ. τής Θεοδώρας Πανουτσοπούλου

Δ. ΜΑΡΚΟΥ δικηγόρος

Ο εκδότης

Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.